

32006R0509

L 93/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

31.3.2006

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 509/2006 НА СЪВЕТА

от 20 март 2006 година

относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,
и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Продукцията, производството и разпределението на земеделските продукти и храни играят важна роля в икономиката на Общността.
- (2) Следва да се насърчава диверсификацията на селскостопанското производство. Подпомагането на традиционни продукти със специфични характеристики може да е от значителна полза за селската икономика, особено в районите с по-неблагоприятни условия или в отдалечени райони както чрез подобряване на дохода на земеделските стопани, така и чрез задържане на населението в тези области.
- (3) За успешното развитие на вътрешния пазар на хранителни стоки на икономическите субекти трябва да се предоставят инструменти, които да им дават възможност да увеличават пазарната стойност на продуктите си, като в същото време се защитават потребителите срещу неправилни практики и се гарантира честна търговия.
- (4) Регламент (ЕИО) № 2082/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно сертификати за специфичен характер за селскостопански продукти и хранителни стоки ⁽²⁾ определя сертификатите за специфичен характер и терминът „храни с традиционно специфичен характер“ беше въведен чрез Регламент (ЕИО) № 1848/93 на Комисията ⁽³⁾, който определя подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2082/92. Сертификатите за специфичен характер, по-често цитирани като „храни с традиционно специфичен характер“, отговарят на търсенето на консуматорите за традиционни продукти със специфичен характер. Като има

предвид разнообразието от продукти на пазара и изобилието на информация за тях, консуматорът следва, с оглед да може да направи по-добър избор, да има възможност да ползва ясна и разбираема информация по отношение на специфичните характеристики на тези хранителни продукти.

- (5) С цел за по-голяма яснота терминът „сертификат за специфичен характер“ следва да бъде изоставен в полза на термина „храни с традиционно специфичен характер“, който е по-разбираем и, с оглед целта на настоящия регламент да стане по-ясна както за производителите, така и за потребителите, терминът „специфичен характер“ следва да бъде дефиниран точно и следва да бъде въведено определение на термина „традиционен“.
- (6) Някои производители биха искали да извлекат пазарна стойност от традиционните селскостопански продукти и храни, чиито присъщи характеристики ги разграничават ясно от сходни продукти и храни. С цел защита на потребителите, традиционно специфичният характер трябва да бъде обект на проверка. Такава една доброволна система, която дава възможност на операторите да направят известно качеството на даден селскостопански продукт или храна в Общността, ще предостави гаранции, че всяко посочване на определено качество в търговията може да бъде доказано.
- (7) Етиктирането на селскостопанските продукти и храни се подчинява на общите правила, посочени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки относно етиктирането, представянето и рекламирането на храните ⁽⁴⁾. Като се отчита техният специфичен характер обаче, за храните с традиционно специфичен характер следва да бъдат приети специални допълнителни разпоредби. С цел да бъде направена по-лесна и по-бърза идентификация на храните с традиционно специфичен характер, произведени в рамките на Общността, използването на индикацията традиционно специфичен характер или свързаният с нея символ на Общността следва да бъде отбелязвано задължително на етикета, като се предостави на операторите разумен срок за приспособяване към това изискване.

⁽¹⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 9. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 168, 10.7.1993 г., стр. 35. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2167/2004 (ОВ L 371, 18.12.2004 г., стр. 8).

⁽⁴⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 2003/89/ЕО (ОВ L 308, 25.11.2003 г., стр. 15).

- (8) За да се осигури съответствие и последователност при храните с традиционно специфичен характер, производителите, организирани в групи, следва сами да дефинират специфичните характеристики в спецификацията на продукта. Възможността за регистриране на храни с традиционно специфичен характер трябва да бъде предоставена и на производители от трети страни.
- (9) Храните с традиционно специфичен характер, защитени в рамките на Общността, следва да бъдат обект на проверки въз основа на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалните проверки извършвани с цел потвърждаване на съответствието със законодателството в областта на храните и фуражите, здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽¹⁾, както и проверки за потвърждаване на това, че операторите спазват спецификацията на продуктите преди пускането на селскостопанските продукти и храните на пазара.
- (10) За да могат да бъдат защитени, храните с традиционно специфичен характер следва да бъдат регистрирани на общностно равнище. Вписването в даден регистър също следва да предоставя информация на ангажираните в търговията и на потребителите.
- (11) Националните власти на съответната държава-членка следва да разгледат подробно всяка заявка за регистрация в съответствие с минималните изисквания на Общността, включващи процедура по възражения на национално равнище, за да бъде обезпечено, че даденият селскостопански продукт или храна е традиционен и притежава специфични характеристики. Комисията следва след това да проведе проучване, за да може да бъде осигурен еднакъв подход към различните заявки за регистрация подадени от производители от държавите-членки или от трети страни.
- (12) С цел да се подобри ефикасността на процедурата на регистрация, неоснователните и неоправдани възражения няма да бъдат разглеждани и ще бъдат уточнени основанията, въз основа на които Комисията оценява приемливостта на подадените до нея възражения. Правото на възражение следва да бъде предоставено на гражданите на трети страни с правен интерес, при същите критерии, както прилаганите към производителите от Общността. Тези критерии следва да бъдат оценени във връзка с територията на Общността. Като се има предвид натрупаният опит, трябва да бъде определен срок за консултации, в случаите в които са налице възражения.
- (13) Следва да бъдат предвидени мерки за изсяняване на обхвата на предоставената в рамките на настоящия регламент защита, постановяващ по-специално, че настоящият регламент ще се прилага без да влиза в противоречие със съществуващите правила относно търговските марки и географските означения.
- (14) С цел да се предотврати създаването на несправедливи условия за конкуренция, всеки един производител, включително и производители от трети страни, следва да може да използва или регистрирано наименование заедно с определена индикация и, където това е възможно, символът на Общността, свързан с означението „храна с традиционно специфичен характер“ или регистрирано наименование само по себе си, в случай че производеният или преработен селскостопански продукт или храна отговаря на изискванията в съответните спецификации и производителят използва услугите на службите или органите за установяване на съответствие съгласно настоящия регламент.
- (15) За да бъдат привлекателни за производителите и надеждни за потребителите, на обозначенията, свързани със специфичния характер на селскостопанския продукт, или храна, следва да бъде предоставена правна закрила и те да бъдат обект на проверки.
- (16) Държавите-членки следва да имат право да изискват такса за покриване на разходите.
- (17) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (18) Следва да бъдат въведени мерки за определяне на правилата в настоящия регламент по отношение на заявленията за регистрация, които са подадени до Комисията преди влизането в сила на настоящия регламент. На операторите следва да бъде предоставено достатъчно време за адаптирането на частните контролни органи и на етиктирането на селскостопански и хранителни продукти, продавани като храни с традиционно специфичен характер.
- (19) В интерес на по-добрата яснота и прозрачност Регламент (ЕО) № 2082/92 следва да бъде отменен и заменен с настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент постановява правилата, по които могат да бъдат признати храни с традиционно специфичен характер за:

- селскостопански продукти, изброени в приложение I към Договора и предназначени за консумация от човека;
- хранителни продукти, изброени в приложение I към настоящия регламент.

Приложение I към настоящия регламент може да бъде изменено в съответствие с процедурата, посочена в член 18, параграф 2.

⁽¹⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1. Поправена версия в ОВ L 191, 28.5.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. Настоящият регламент се прилага, без да накърнява други специфични разпоредби на Общността.

3. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила и за правилата за услугите на информационното общество ⁽¹⁾ няма да се прилага по отношение на храни с традиционно специфичен характер, предмет на настоящия регламент.

Член 2

Дефиниции

1. За целите на настоящия регламент:

- а) „специфичен характер“ означава характеристиката или наборът от характеристики, които ясно разграничават един селскостопански продукт или храна от сходни продукти или храни от същата категория;
- б) „традиционен“ означава доказана употреба на пазара на Общността за период от време, показващ предаване от поколение на поколение; този период следва да бъде периодът обикновено приеман като едно поколение, т.е. поне 25 години;
- в) „храна с традиционно специфичен характер“ означава традиционен селскостопански продукт или храна, признат от Общността поради специфичния си характер чрез регистрирането ѝ по условията на настоящия регламент;
- г) „група“ означава всяка асоциация, независимо от своята юридическа форма или състав, от производители или преработватели, които работят с един и същ селскостопански продукт или храна.

2. Характеристиката или наборът от характеристики, посочени в параграф 1, буква а), може да се отнасят към вътрешните свойства на продукта като негови физични, химични, микробиологични или органолептични свойства, към метода на производство на продукта или към специфични условия, които присъстват при това производство.

Представянето на селскостопанския продукт или храна не се приема за характеристика по смисъла на параграф 1, буква а).

Специфичният характер, дефиниран в параграф 1, буква а), не може да се ограничава до качествения или количествения състав или до начина на производство, определен в законодателството на Общността или в националното законодателство, в стандартите, постановени от стандартизационните органи, или в доброволните стандарти. Това правило обаче няма да се прилага когато въпросното законодателство или стандарт са били създадени, за да се дефинира специфичният характер на продукта.

Други заинтересовани страни могат да се присъединяват към групата, посочена в параграф 1, буква г).

Член 3

Регистър

Комисията поддържа регистър на храните с традиционно специфичен характер, признати на общностно равнище в съответствие с настоящия регламент.

Регистърът следва да съдържа два списъка храни с традиционно специфичен характер, в зависимост от това дали името на продукта или храната е запазено за производители, които спазват спецификацията на продукта.

Член 4

Изисквания по отношение на продуктите и наименованията

1. За да може да бъде включен в регистъра, посочен в член 3, даден земеделски продукт или храна трябва или да бъде произведен с използването на традиционни суровини, или да се характеризира с традиционен състав или традиционен начин на производство и/или преработка, отразяващ традиционния метод на производство и/или преработка.

Няма да се разрешава регистрация на селскостопански продукти или храни, чийто традиционен характер се дължи на техния произход или географски район. Използването на географски означения в наименованието се разрешава, ако не влиза в противоречие с член 5, параграф 1.

2. За да може да бъде регистрирано, наименованието трябва:

- а) да бъде традиционно само по себе си, или
- б) да изразява специфичния характер на селскостопанския продукт или храна.

3. Специфично наименование, както е посочено в параграф 2, буква а), трябва да бъде традиционно и да отговаря на националните разпоредби или да бъде утвърдено от практиката.

Наименование, което изразява традиционния характер, така както е посочен в параграф 2, буква б), не може да бъде регистрирано, ако:

- а) се отнася само за претенции от общ характер, използвани от набор селскостопански продукти или храни или за такива, предвидени в специфично законодателство на Общността;
- б) е подвеждащо, като това в частност, което се позовава на явна характеристика на продукта или не отговаря на спецификацията и, следователно, е възможно да подведе потребителя по отношение на характеристиките на продукта.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

Член 5

Ограничения в използването на наименованията

1. Настоящият регламент се прилага, без да влиза в противоречие с правилата на Общността или на дадената държава-членка, които уреждат интелектуалната собственост, и по-специално с тези по отношение на географските означения и търговските марки.

2. Името на сорт растение или порода животни може да бъде част от наименованието на храна с традиционно специфичен характер, при условие че не води до заблуждение относно естеството на продукта.

Член 6

Спецификация на продукта

1. За да може да бъде признат като храна с традиционно специфичен характер (ХТСХ), даден селскостопански продукт или храна трябва да отговаря на спецификацията на продукта.

2. Спецификацията на продукта следва да включва:

- а) наименованието на посочения в член 4, параграф 2 продукт, на един или повече езици, като се посочва дали групата кандидатства за регистрация със или без запазване на наименованието и дали групата желае да се ползва от разпоредбите, предвидени в член 13, параграф 3;
- б) описание на селскостопанския продукт или храна, включващо основните физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики;
- в) описание на метода на производство, който трябва да следват производителите, включващ, където е подходящо, естеството или характеристиките на използваните суровини или съставки, както и метода на подготовка на селскостопанския продукт или храна;
- г) основните елементи, които определят специфичния характер на продукта и, където е уместно, използваната референтна база;
- д) основните елементи, които доказват традиционния характер на продукта, както е посочено в член 4, параграф 1, първа алинея;
- е) минималните изисквания и процедури за проверка на специфичния характер.

Член 7

Заявление за регистрация

1. Само група има право да кандидатства за регистрация на храна с традиционно специфичен характер.

Няколко групи от различни държави-членки или от трети страни могат да подадат обща заявка.

2. Група може да подаде заявление за регистрация само за тези селскостопански продукти или храни, които тя произвежда или получава.

3. Заявлението за регистрация включва най-малко:

- а) името и адреса на групата заявител;
- б) спецификацията на продукта съгласно член 6;
- в) името и адреса на службите или органите, удостоверяващи съответствието с изискванията в спецификацията и техните специфични задачи;
- г) документите, доказващи специфичния и традиционен характер на продукта.

4. Ако групата е създадена в дадена държава-членка, заявлението следва да бъде подадено в тази държава-членка.

Държавата-членка следва да проучи всяко заявление с помощта на подходящи методи с цел да провери дали то е обосновано и дали отговаря на изискванията на настоящия регламент.

5. Като част от проучването, посочено във втората алинея от параграф 4, държавата-членка инициира национална процедура по обжалване, обезпечавайки подходяща публикация на заявлението и предоставяйки един разумен период, по време на който физически или юридически лица, които имат законен интерес и са установени или пребивават на нейната територия, могат да подават възражение към заявлението.

Държавата-членка взема предвид допустимостта на получените възражения с оглед критериите, посочени в член 9, параграф 3, първа алинея.

6. Ако държавата-членка реши, че изискванията на членове 4, 5 и 6 са изпълнени, тя следва да изпрати в Комисията:

- а) името и адреса на групата заявител;
- б) спецификацията на продукта, посочена в член 6;
- в) името и адреса на службите или органите, удостоверяващи съответствието с изискванията в спецификацията и техните специфични задачи;
- г) декларация от държавата-членка, че тя счита, че подадената заявка от групата е в съответствие с изискванията на настоящия регламент и с мерките, приети за прилагането му.

7. В случаите когато заявлението за селскостопански продукт или храна е подадено от група от трета страна, то следва да бъде изпратено до Комисията директно или чрез службите на тази страна и следва да съдържа информацията, посочена в параграф 3.

8. Документите, посочени в настоящия член, изпратени до Комисията, следва да бъдат на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз или да бъдат придружени от легализиран превод на един от тези езици.

Член 8

Проучване от Комисията

1. Комисията проучва чрез подходящи методи получените заявления по член 7, за да провери дали те са обосновани и отговарят на изискванията, посочени в настоящия регламент. Тази проверка не може да надвишава срок от 12 месеца.

Всеки месец Комисията обявява публично списъка с имената, за които са подадени заявления до нея, както и датата на подаването на заявлението до Комисията.

2. Когато, въз основа на проведеното проучване в съответствие с първа алинея от параграф 1, Комисията реши, че изискванията, постановени в настоящия регламент, са изпълнени, тя публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* информацията, посочена в член 7, параграф 3, букви а), б) и в).

В случаи, различни от този, Комисията взема решение за отказ на заявлението, следвайки процедурата, посочена в член 18, параграф 2.

Член 9

Възражения

1. В рамките на шест месеца от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, предвидена в член 8, параграф 2, първа алинея, всяка държава-членка или трета страна може да изкаже възражение срещу предложената регистрация чрез подаване на аргументирано искане до Комисията.

2. Всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, създадено или пребиваващо в държавата-членка, различна от държавата-членка, кандидатстваща за регистрация, или в трета страна, може също да възрази срещу предложената регистрация чрез подаване на аргументирано искане.

В случай на физическо или юридическо лице, създадено или пребиваващо в държавата-членка, такова искане следва да бъде

депозирано в тази държава-членка в рамките на периода от време, позволяващ възражения в съответствие с параграф 1.

В случай на физическо или юридическо лице, създадено или пребиваващо в трета страна, заявлението следва да бъде подадено до Комисията, директно или чрез службите на съответната трета страна, в рамките на периода от време, посочен в параграф 1.

3. Възраженията се приемат само ако те са получени от Комисията в рамките на посочения в параграф 1 период и ако показват:

- а) несъответствие с изискванията посочени в член 2, 4 и 5; или
- б) в случай на заявление по член 13, параграф 2, че използването на наименованието е законно, известно и икономически значимо за сходни селскостопански продукти или храни.

Комисията следва да провери основателността на възраженията.

Критериите, посочени в първа алинея, следва да бъдат оценени по отношение на територията на Общността.

4. Ако Комисията не получи приемливи възражения по смисъла на параграф 3, тя регистрира наименованието.

Регистрацията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Ако дадено възражение е приемливо съгласно параграф 3, Комисията кани заинтересованите страни да започнат консултации.

Ако заинтересованите страни постигнат споразумение в рамките на шест месеца, те уведомяват Комисията за всички обстоятелства, които са дали възможност да бъде постигнато споразумението, включително и за становищата на заявителя и на възразяващия. Ако отделните елементи, публикувани в съответствие с член 8, параграф 2, не са били променени или са били променени незначително, Комисията продължава с действията в съответствие с параграф 4 от настоящия член. В противен случай Комисията следва да повтори проучването, посочено в член 8, параграф 1.

В случай че не се постигне споразумение, Комисията взема решение в съответствие с процедурата, посочена в член 18, параграф 2, като има предвид традиционната употреба и действителната възможност за объркване.

Решението се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Документите, посочени в настоящия член, изпратени до Комисията, се пишат на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз или се придружават от легализиран превод на един от тези езици.

Член 10

Анулиране

Когато Комисията, в съответствие с подробните правила, посочени в член 19, буква е), прецени, че съответствието с изискванията в спецификацията на селскостопански продукт или храна, признат като храна с традиционно специфичен характер, не може да бъде вече осигурено, тя започва процедурата, посочена в член 18, параграф 2, за заличаване на регистрацията, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 11

Изменение на спецификацията на продукта

1. Изменение на спецификацията на продукта може да бъде поискано от държавата-членка по заявка на група, установена на нейната територия, или от група установена в трета страна. Във втория случай заявлението следва да бъде изпратено до Комисията директно или чрез службите на тази трета страна.

Заявленията следва да посочват законен икономически интерес и да описват исканите изменения и съответната обосновка.

Заявленията за одобрение на изменение следват процедурата, предвидена в членове 7, 8 и 9.

Ако предложените изменения обаче са незначителни, Комисията решава да одобри промените, без да задейства процедурата по член 8, параграф 2 и член 9.

Комисията публикува, където това е удачно, минималните изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Държавите-членки следва да осигурят, че всеки производител или преработвател, който прилага спецификацията на продукта, за която е поискано изменение, е информиран за публикацията. В допълнение към възраженията, посочени в член 9, параграф 3, се допускат възражения, които показват икономически интерес в производството на храната с традиционно специфичен характер.

3. Когато изменението касае временна промяна в спецификацията в резултат на налагането на задължителни санитарни или фитосанитарни мерки от властите, заявлението се изпраща до Комисията от държавата-членка по искане на групата производители или от група, установена в трета страна. Прилага се процедурата цитирана в четвърта алинея от параграф 1.

Член 12

Наименования, индикации и символи

1. Само производител, който спазва изискванията в спецификацията на продукта, може да изписва „храна с традиционно специфичен характер“ на етикета, на рекламни или други документи, свързани със селскостопански продукт или храна.

2. Когато се посочва „храна с традиционно специфичен характер“ на етикета на даден селскостопански продукт или храна, произведен в Общността, регистрираното наименование, придружено от символа на Общността или от означението „храна с традиционно специфичен характер“ се обозначава на етикета.

3. Означението, посочено в параграф 2, може да се поставя по желание на етикета на храни с традиционно специфичен характер, произведени извън Общността.

Член 13

Подробни правила за регистрираното наименование

1. От датата на публикацията, посочена в член 9, параграфи 4 или 5, наименование, вписано в регистъра по член 3, може да бъде използвано само за означаване на селскостопански продукт или храна, съответстващ на спецификацията на продукт като храна с традиционно специфичен характер в съответствие с правилата, постановени в член 12. Регистрирани наименования обаче могат да продължат да се използват за етикетиране на продукти, които не съответстват на регистрираната спецификация, но индикацията „храна с традиционно специфичен характер“, съкращението „ХТСХ“ или свързаният с тях символ на Общността не могат да бъдат посочвани върху тях.

2. Храна с традиционно специфичен характер може да бъде регистрирана, като се запази името на селскостопанския продукт или храна, съответстващо на публикуваната спецификация на продукта, при условие че групата е поискала това в заявлението си за регистрация и процедурата, предвидена в член 9, не е показала, че това наименование се използва по законен, признат или икономически значим начин за сходен селскостопански продукт или храна. От датата на публикацията, посочена в член 9, параграфи 4 или 5, наименованието, дори когато не е придружено с индикацията „храна с традиционно специфичен характер“, съкращението „ХТСХ“ или свързаният с тях символ на Общността, не може да се използва за етикетиране на сходни селскостопански продукти или храни, които не отговарят на изискванията на регистрираната спецификация.

3. В случаи на наименования, за които се иска регистрация само на един език, групата може да уточни в спецификацията на продукта, че при предлагането на продукта на пазара етикетът може да съдържа, в допълнение към наименованието на продукта на оригиналния език, указание и на други официални езици, че продуктът е получен в съответствие с традициите на района, държавата-членка или третата страна, от която е подадена заявката.

Член 14

Официални проверки

1. Държавите-членки определят компетентната служба или служби, отговорни за контрола по отношение на задълженията, посочени в настоящия регламент, и в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004.

2. Държавите-членки осигуряват всеки оператор, отговарящ на изискванията на настоящия регламент, да бъде обхванат от система за официални проверки.

3. Комисията ще публикува имената и адресите на службите и органите, посочени в параграф 1 или в член 15, и ще осъвременява данните периодично.

Член 15

Проверка на съответствието със спецификациите

1. По отношение на селскостопански продукти и храни, произведени в Общността, проверката по отношение на съответствието със спецификациите преди пускането на продукта на пазара се осигурява чрез:

- един или повече компетентни органа, посочени в член 14, и/или
- един или повече контролни органа по смисъла на член 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004, действащи като орган за сертифициране на продукти.

Цената на тази проверка на съответствието със спецификациите се заплаща от операторите, обект на тези проверки.

2. По отношение на селскостопански продукти и храни, произведени в трети страни, проверката на съответствието със спецификациите преди пускането на продукта на пазара се осигурява чрез:

- една или повече обществени служби определени от третата страна, и/или
- един или повече сертифициращи органа.

3. Органите по сертификация на продукта, посочени в параграфи 1 и 2, следва да спазват Европейския стандарт EN 45011 или стандарт ISO/IEC Ръководство 65 (Общи изисквания за органите, които осъществяват схеми за сертификация на продукти) и да бъдат акредитирани в съответствие с тези изисквания от 1 май 2010 г.

4. Когато органите, посочени в параграфи 1 и 2, са поели да одобряват съответствието със спецификациите, те следва да предоставят съответни гаранции за обективност и безпристрастност и да имат на разположение необходимият за изпълнение на функциите им квалифициран персонал и други ресурси.

Член 16

Декларации на производителите до определените служби или органи

1. Производител от дадена държава-членка, който възнамерява да произвежда храни с традиционно специфичен характер за първи път, дори и да принадлежи към група, която е направила първоначалното заявление, следва предварително да уведоми за това определените власти или органи, посочени в член 14, параграф 3, на държавата-членка, в която този производител е установен, следвайки указанията на компетентните органи, посочени в член 14, параграф 1.

2. Производител от трета страна, който възнамерява да произвежда храни с традиционно специфичен характер за първи път, дори и да принадлежи към групата, направила първоначалното заявление, следва предварително да уведоми за това определените власти или органи, посочени в член 14, параграф 3, следвайки указанията на групата производители или на компетентните органи на третата страна.

Член 17

Защита

1. Държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, за да обезпечат правна защита срещу всяка неправилна или подвеждаща употреба на термина „храна с традиционно специфичен характер“, на съкращението „ХТСХ“ и съответния символ на Общността, както и срещу всяка имитация на наименования, регистрирани и защитени по член 13, параграф 2.

2. Регистрираните наименования се защитават срещу всяка практика, която може да доведе до заблуждаване на потребителя, включително и практиките на внушаване на потребителите, че даден селскостопански продукт или храна е храна с традиционно специфичен характер, призната от Общността.

3. Държавите-членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да обезпечат, че търговските описания, използвани на национално равнище, не волят до объркване с наименованията, регистрирани и защитени по член 13, параграф 2.

Член 18

Процедура за комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет за храни с традиционно специфичен характер.

2. Когато се извършва позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, постановен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 19

Правила за прилагане и преходни разпоредби

1. В съответствие с процедурата, посочена в член 18, параграф 2, се приемат подробни правила за прилагането на настоящия регламент. Те ще обхващат, по-специално:

- а) информацията, която следва да бъде включена в спецификацията на продукта, посочена в член 6, параграф 2;
- б) подаването на заявление за регистрация по член 7, параграф 1 от групи, установени в различни държави-членки или в трети страни;
- в) предаването на заявлението по член 7, параграфи 3 и 6 и член 7, параграф 7 и заявлението за изменения по член 11 до Комисията;
- г) регистъра на храни с традиционно специфичен характер по член 3;
- д) възраженията по член 9, включително и правилата за поддържащите консултации между заинтересованите страни;
- е) заличаването на регистрацията на дадена храна с традиционно специфичен характер по член 10;
- ж) индикацията и символа по член 12;
- з) дефиниция на минимално изменение по член 11, параграф 1, четвърта алинея;
- и) условията за проверка на съответствието със спецификацията на продукта.

2. Наименования, вече регистрирани по Регламент (ЕИО) № 2082/92 на датата на влизането в сила на настоящия регламент, автоматично се включват в регистъра по член 3. Съответните спецификации се приемат за спецификации по член 6, параграф 1.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 20 март 2006 година.

3. По отношение на висящи заявления, възражения и искания, получени от Комисията, преди влизането на настоящия регламент в сила:

- а) процедурата по член 7 няма да се прилага;
- б) когато спецификацията включва елементи, които не са изброени в член 6, Комисията може да изиска нов вариант на спецификацията на продукта, съвместима с настоящия член, ако това е необходимо с цел продължаване на процедурата по заявяване.

Член 20

Такси

Държавите-членки могат да наложат определена такса за покриване на техните разходи, включително и тези, възникващи при проучването на заявленията за регистрация, възраженията и исканията, съгласно настоящия регламент.

Член 21

Отмяна

Регламент (ЕИО) № 2082/92 се отменя.

Позоваването на отменения регламент се счита за позоваване на настоящия регламент и се тълкува съгласно таблицата за съответствие в приложение II.

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 12, параграф 2 се прилага от 1 май 2009 г., без да се отнася за вече пуснатите на пазара продукти преди тази дата.

За Съвета
Председател
J. PRÖLL

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Хранителни продукти, упоменати в член 1, параграф 1, буква б):

- бира,
 - шоколад и други хранителни продукти, които съдържат какао,
 - захарни изделия, хляб, пасти, кейкове, бисквити и други печени изделия,
 - макарони, сварени или пълнени,
 - полуготови ястия,
 - готови сосове за подправка,
 - супи или бульони,
 - напитки, направени от растителни екстракти,
 - сладолед и шербети.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

Регламент (ЕИО) № 2082/92	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1, първа алинея	Член 1, параграф 1 първа алинея
Член 1, параграф 1, втора алинея	Член 1, параграф 1, втора алинея
Член 1, параграфи 2 и 3	Член 1, параграфи 2 и 3
Член 2, параграф 1, първа алинея	Член 2, параграф 1, буква а)
Член 2, параграф 1, втора алинея	Член 2, параграф 2, втора алинея
Член 2, параграф 1, трета алинея	Член 2, параграф 2, трета алинея
Член 2, параграф 2, първо изречение	Член 2, параграф 1, буква г)
Член 2, параграф 2, второ изречение	Член 2, параграф 2, четвърта алинея
Член 2, параграф 3	Член 2, параграф 1, буква в)
—	Член 2, параграф 1, буква б)
—	Член 2, параграф 2, първа алинея
Член 3	Член 3
Член 4, параграф 1,	Член 4, параграф 1, първа алинея
Член 4, параграф 2	Член 4, параграф 1, втора алинея
Член 5, параграф 1	Член 4, параграф 2
Член 5, параграф 2	Член 4, параграф 3, втора алинея
Член 5, параграф 3	Член 4, параграф 3, първа алинея
Член 5, параграф 4	Член 4, параграф 1, втора алинея, второ изречение
—	Член 5
Член 6, параграф 1,	Член 6, параграф 1,
Член 6, параграф 2	Член 6, параграф 2
Член 7, параграф 1,	Член 7, параграф 1,
—	Член 7, параграф 2
Член 7, параграф 3	Член 7, параграф 6
—	Член 7, параграф 7 и 8
Член 7, параграф 2	Член 7, параграф 3
—	Член 7, параграф 4 и параграф 5
—	Член 8, параграф 1,
Член 8, параграф 1, първа алинея	—
Член 8, параграф 1, втора алинея	Член 8, параграф 2, първа алинея
Член 8, параграф 2	—
Член 8, параграф 3	Член 9, параграф 1 и параграф 2
—	Член 9, параграф 3
Член 9, параграф 1,	Член 9, параграф 4
Член 9, параграф 2	Член 9, параграф 5
Член 10	Член 10
Член 11, параграф 1,	Член 11, параграф 1, първа алинея
Член 11, параграф 2, първа алинея	Член 11, параграф 1, трета алинея
—	Член 11, параграф 1, втора алинея
Член 11, параграф 2, втора алинея	Член 11, параграф 2
Член 12	Член 19, параграф 1, буква ж)
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1

Регламент (ЕИО) № 2082/92	Настоящият регламент
Член 13, параграф 2	Член 13, параграф 2
—	Член 13, параграф 3
Член 14	Членове 14 и 15
Член 15, параграф 1	Член 12, параграф 1,
—	Член 12, параграф 2 и параграф 3
Член 15, параграф 2	Член 16, параграф 1
Член 15, параграф 3	—
Член 16	—
Член 17	Член 17, параграф 1 и параграф 2
Член 18	Член 17, параграф 3
Член 19	Член 18
Член 20	Член 19
Член 21	—
—	Член 21
Член 22	Член 22
Приложение	Приложение I
—	Приложение II